

عنوان مقاله:

نقش خانواده در تقویت و توسعه مشارکت اجتماعی سالمندان در دوران پسا کرونا

محل انتشار:

دومین همایش ملی تولید دانش سلامتی و حکمرانی در جهان پسا کرونا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

راضیه امینی - مرکز تحقیقات توسعه علوم پرستاری و مامایی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران. دانش آموخته دوره
ی دکتری، گروه پرستاری، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران. گروه پرستاری

فرحناز محمدی شاهبلاغی - استاد، مرکز تحقیقات سالمندی، گروه آموزشی پرستاری، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران، ایران.

کیان نوروزی تبریزی - دانشیار، گروه پرستاری، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران

آمنه ستاره فروزان - دانشیار، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: یکی از ابعاد برجسته و تاثیر گذار بر سایر ابعاد وجودی سالمند بعد اجتماعی است. بعد اجتماعی به عنوان یکی از ابعاد پیچیده، چندگانه و در حال تغییر و تکامل تحت تاثیر زمینه و فرهنگی که فرد در آن رشد یافته، میباشد. غفلت از این بعد سلامت می تواند پیامدهای ناخوشایندی برای سالمندان داشته باشد. در دوران پاندمی متعاقب لزوم فاصله گذاری اجتماعی این بعد از سلامت دچار تغییراتی گردیده است که لازمه ی بازگشت به شرایط عادی واکاوی آسیب های ایجاد شده در این بعد می باشد. روش کار: مطالعه حاضر با هدف تبیین نقش خانواده در توسعه مشارکت اجتماعی سالمندان به عنوان یک عامل زمینه ای انجام گرفته است. یافته های ارائه شده بخشی از یک مطالعه بزرگ با رویکرد زمینه ای می باشد. جامعه مورد مطالعه در این پژوهش سالمندان مقیم جامعه که دارای توانایی شناختی در برقراری ارتباط با دیگران بوده و در محدوده سالمندی می باشند. داده ها از طریق مصاحبه های عمیق نیمه ساختار یافته و یادداشت در عرصه جمع آوری گردید. در مجموع با ۱۵ نفر مشارکت کننده مصاحبه انجام گرفت و تحلیل داده ها به کمک رویکرد اشتراوس و وکوریبن ۲۰۱۵ انجام شد. دقت و اعتبار علمی داده ها با معیارهای لینکن و گوبا بررسی گردید و تاییدیه اخلاقی از کمیته اخلاق دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی اخذ گردید. یافته ها: خانواده مشارکت پرور به عنوان یکی از عوامل زمینه ای در توسعه مشارکت اجتماعی سالمندان نقش تعیین کننده ایی در بازگشت تعاملات اجتماعی سالمندان در دوران پسا کرونا ایفا می نمایند. خانواده به عنوان خاستگاه فرد سالمند به واسطه وجود هنجارها و ارزشهای حاکم بر خانواده در خصوص تعاملات اجتماعی می تواند زمینه را برای مشارکت طلب شدن افراد فراهم نماید. وجود آداب و سبکهای فعالیتهای مشارکتی در خانواده باعث میگردد که افراد، فعالیتهای مشارکتی را از سنین کودکی یاد گرفته و به عنوان بخشی از فعالیتهای مرتبط با زندگی روزمره خود در تمامی دوران زندگی به کار گیرند. این در حالی است که در چنین خانواده هایی که مشارکت بخشی از زندگی آنان است، تأیید و همراهی خانواده برای مشارکت اجتماعی سالمند در جامعه می تواند تا حد زیادی فرآیند مشارکت اجتماعی را برای سالمند تسهیل نماید نتیجه گیریتمركز بر نقش اساسی خانواده به عنوان یک موتور محرکه می تواند شرایط را برای توسعه ی مشارکت اجتماعی در سالمندان فراهم نماید. برنامه ریزی در جهت مداخلات خانواده محور با هدف توانمند سازی سالمندان می تواند گام مهمی در جهت توسعهی سلامت در بعد اجتماعی سالمندان و ارتقا مشارکت اجتماعی در سالمندان باشد.

کلمات کلیدی:

مشارکت اجتماعی، سالمندی، سلامت اجتماعی، خانواده.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1446911>

